

К. В. Завальнюк

Куцяк Петро Васильович

КУЦЯК Петро Васильович (псевд.: Сава Чалий, Ол. Ч-ий; бл. 1890 – ?) – політичний діяч. Закін. Вінн. учител. семінарію. Учителював у Ямпіл. пов. Поділ. губернії. Від 1911 перебував під наглядом поліції. Під час 1-ї світової війни воював у складі рос. армії на Кавказ. фронті. На 2-му Всеукр. військ. з'їзді в Києві (червень 1917) обраний чл. постій. президії, що згодом у повному складі увійшла до УЦР. Член УПСР. 1918 – голова Укр.-Чорномор. ради, ред. г. «Українська Народня Республіка» (виходила на Кавказі). За Директорії УНР – комісар Ольгопіл. пов. Поділ. губернії. Учасник 1-го Зимового походу Армії УНР. Організував і очолив повстан. загін, що діяв на Вінниччині. 1920 потрапив у полон до більшовиків. Публічно зрікся членства в УПСР, у відкритому листі до В. Леніна під назвою «Memento more!» (опубл. у місц. пресі) вихваляв нац. політику більшовиків і обіцяв присвятити подароване йому життя боротьбі з укр. бурж. націоналізмом. Від 1921 – політ. комісар Кам'янець-Поділ. ІНО (про його деструктивну діяльність на цій посаді згадувала у спогадах С. Русова); від 1924 – директор Київ. с.-г. інституту; від 1928 – директор Вінн. с.-г. технікуму. У 1930-х рр. репресований.

Рекомендована література

1. Завальнюк К. Провісники волі: Повстан. рух на Поділлі у персоналіях (20-і рр. 20 ст.). Літин, 2005.

Покликання на статтю:

Куцяк Петро Васильович / К. В. Завальнюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52335>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).